

Насоки

Насоки № 2/2020 относно член 46, параграф 2, буква а) и член 46, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 за предаване на лични данни между публични органи от ЕИП и публични органи извън ЕИП

Версия 2.0

Приети на 15 декември 2020 г.

История на версиите

Версия 2.0	15 декември 2020 г.	Приемане на насоките след обществена консултация
Версия 1.0	18 февруари 2020 г.	Приемане на насоките за обществена консултация

Съдържание

1	Общи положения	5
1.1	Цел.....	5
1.2	Общи правила, приложими за международното предаване на данни.....	6
1.3	Определение за публичен орган или структура.....	7
2	Общи препоръки за подходящите гаранции както по член 46, параграф 2, буква а), така и по член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД.....	7
2.1	Цел и обхват.....	8
2.2	Определения	8
2.3	Принципи за защита на данните	8
2.3.1	Принцип на ограничение на целите.....	9
2.3.2	Принцип за точност на данните и принцип за свеждане на данните до минимум	9
2.3.3	Принцип на ограничение на съхранението	9
2.3.4	Сигурност и поверителност на данните.....	10
2.4	Права на субектите на данни	10
2.4.1	Право на прозрачност.....	10
2.4.2	Право на достъп, коригиране, изтриване, ограничаване на обработването и възражение.....	11
2.4.3	Автоматизирано вземане на индивидуални решения	12
2.4.4	Право на правна защита.....	13
2.4.5	Ограничения на правата на субектите на данни	13
2.5	Ограничения за последващо предаване и обмен на данни (включително разкриване и достъп на правителството)	13
2.6	Чувствителни данни.....	15
2.7	Механизми за правна защита	15
2.8	Механизми за надзор.....	17
2.9	Клауза за прекратяване	18
3	Специфична информация във връзка с член 46 от ОРЗД.....	19
3.1	Специфична информация относно инструментите със задължителен характер и с изпълнителна сила — член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД.....	19
3.2	Специфична информация относно административните договорености — член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД	19
4	Процедурни въпроси.....	21

Европейският комитет по защита на данните

като взе предвид член 70, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 към него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид член 12 и член 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ НАСОКИ:

¹ Позоваванията на „държави членки“ в настоящите насоки следва да се разбират като позовавания на „държавите — членки на ЕИП“.

1 ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1.1 Цел

1. Целта на настоящия документ е да се предоставят насоки относно прилагането на член 46, параграф 2, буква а) и член 46, параграф 3, буква б) от Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) във връзка с предаването на лични данни от публични органи или структури от ЕИП (наричани по-нататък „публични органи“) на публични органи в трети държави или на международни организации, доколкото за тях няма прието решение от Европейската комисия за адекватното ниво на защита². Публичните органи могат да изберат да използват тези механизми, които според ОРЗД са по-подходящи за тяхното положение, но също така са свободни да разчитат на други приложими инструменти, осигуряващи подходящи гаранции в съответствие с член 46 от ОРЗД.
2. Целта на насоките е да се даде представа за очакванията на Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) относно гаранциите, които трябва да бъдат въведени чрез инструмент със задължителен характер и с изпълнителна сила между публичните органи съгласно член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД или — при условие че компетентният надзорен орган (НО) е дал разрешение — чрез разпоредби, които да се включват в административните договорености между публичните органи съгласно член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД³. ЕКЗД настоятелно препоръчва на страните да използват насоките като отправна точка на ранен етап, когато предвиждат сключване или изменение на такива инструменти или договорености⁴.
3. Насоките трябва да се четат заедно с други документи, изготвени по-рано от ЕКЗД (включително документи, одобрени от неговия предшественик, Работната група по член 29⁵ („РГ по чл. 29“), свързани с основните въпроси за териториалния обхват и предаването на лични данни на трети държави⁶. Насоките ще бъдат преразгледани и — ако е необходимо — актуализирани въз основа на практическия опит, придобит при прилагането на ОРЗД.
4. В настоящите насоки е обхванато международното предаване на данни между публични органи, извършвано за различни цели на административното сътрудничество, попадащи в обхвата на ОРЗД. Като следствие и в съответствие с член 2, параграф 2 от ОРЗД насоките не обхващат предаване на данни в областта на обществената сигурност, отбраната или националната сигурност. Освен това, те не се занимават с обработване и предаване на данни от компетентни органи за целите на наказателното правоприлагане, тъй като това се урежда от отделен специфичен инструмент, Директивата относно правоприлагането в областта на защитата на

² Например, публични органи в Япония, които не са обхванати от Решението относно адекватното ниво на защита за Япония, тъй като то обхваща само организации от частния сектор.

³ В настоящите насоки терминът „международни споразумения“ се използва за позоваване на инструменти със задължителен характер и с изпълнителна сила съгласно член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД и на административни договорености съгласно член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД.

⁴ Съгласно член 96 от ОРЗД споразумения, които са сключени преди 24 май 2016 г., остават в сила, докато не бъдат изменени, заменени или отменени.

⁵ Работната група на органите за защита на данните в ЕС, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на личните данни.

⁶ Вж. Работна група по член 29, Справочник относно адекватното ниво на защита (РД254 ред.01, одобрен от ЕКЗД на 25 май 2018 г.), Насоки № 2/2018 на ЕКЗД относно дерогациите по член 49 от Регламент 2016/679 и Насоки 3/2018 на ЕКЗД относно териториалния обхват на ОРЗД (член 3).

данните⁷. И накрая, в насоките е разгледано единствено предаването на данни между публични органи и не е обхванато предаването на лични данни от публичен орган на частен субект или от частен субект на публичен орган.

1.2 Общи правила, приложими за международното предаване на данни

5. Съгласно член 44 от ОРЗД износителят на данни, предаващ лични данни на трети държави или международни организации, трябва не само да спазва условията по глава V от ОРЗД, но и да изпълнява условията на другите разпоредби на Регламента. По-специално, всяка дейност по обработване на данни трябва да отговаря на принципите за защита на данните в член 5 от ОРЗД, да бъде законна в съответствие с член 6 от ОРЗД и да е в съответствие с член 9 от ОРЗД в случай на обработване на специални категории данни. Следователно трябва да се приложи двустепенен тест: първо, по отношение на правното основание и всичките съотносими разпоредби на ОРЗД, които се прилагат за обработването на данните; и второ, трябва да се спазват разпоредбите на глава V от ОРЗД.
6. В член 46 от ОРЗД е посочено, че *„при липса на решение съгласно член 45, параграф 3, администраторът или обработващият лични данни може да предава лични данни на трета държава или международна организация само ако е предвидил подходящи гаранции и при условие че са налице приложими права на субектите на данни и ефективни правни средства за защита“*. Такива подходящи гаранции могат да бъдат въведени чрез инструмент със задължителен характер и с изпълнителна сила между публичните органи (член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД) или — при условие че компетентният надзорен орган е дал разрешение — чрез разпоредби, които да се включват в административните договорености между публичните органи, съдържащи действителни и приложими права на субектите на данни (член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД). Както пояснява Съдът на Европейския съюз, тези подходящи мерки трябва да гарантират, че лицата, чиито лични данни са предадени на трета държава, се ползват от ниво на защита, което по същество е равностойно на гарантираното в ЕИП⁸.
7. Като се изключи това решение и при негово отсъствие, член 49 от ОРЗД предлага и ограничен брой специфични ситуации, при които може да се осъществи международно предаване на данни, когато Европейската комисия не е приела решение относно адекватното ниво на защита⁹. По-специално, едно от изключенията обхваща предаване на данни за важни цели от обществен интерес, признати в правото на Съюза или в правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора, включително в духа на реципрочност с оглед на международното сътрудничество¹⁰. Въпреки това, както е обяснено в предходните насоки, издадени от ЕКЗД, дерогациите, предвидени в член 49 от ОРЗД, трябва да се тълкуват ограничително и главно да се отнасят до дейности по обработване, които засягат отделни случаи и са неповторяеми¹¹.

⁷ Директива (ЕС) 2016/680 от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни.

⁸ Решение на Съда по дело C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“), точка 96.

⁹ За допълнителна информация относно член 49 и неговото взаимодействие с член 46 като цяло, моля, вижте Насоки № 2/2018 на ЕКЗД относно дерогациите по член 49 от Регламент 2016/679.

¹⁰ Вж. Насоки № 2/2018 на ЕКЗД относно дерогациите по член 49 съгласно Регламент 2016/679, стр. 10.

¹¹ Вж. Насоки на ЕКЗД относно дерогациите по член 49 съгласно Регламент 2016/679, стр. 5.

1.3 Определение за публичен орган или структура

8. ОРЗД не съдържа определение на понятието „публичен орган или структура“. Според ЕКЗД това понятие е достатъчно широко, за да обхваща както публични органи в трети държави, така и международни организации¹². По отношение на публичните органи в трети държави понятието трябва да се определя съгласно националното законодателство. Съответно публичните органи включват държавни органи на различни равнища (например национални, регионални и местни органи), но могат да включват и други органи, управлявани от публичното право (например изпълнителни агенции, университети, болници и т.н.)¹³. Съгласно член 4, параграф 26 от ОРЗД „международна организация“ означава организация и нейните подчинени органи, регламентирани от международното публично право, или друг орган, създаден чрез или въз основа на споразумение между две държави.
9. ЕКЗД припомня, че прилагането на ОРЗД не засяга разпоредбите на международното право, като например разпоредбите, уреждащи привилегиите и имунитетите на международните организации. В същото време е важно да се припомни, че всеки публичен орган от ЕИП, който предава данни на международни организации, трябва да спазва правилата на ОРЗД относно предаването на лични данни на трети държави или на международни организации¹⁴.

2 ОБЩИ ПРЕПОРЪКИ ЗА ПОДХОДЯЩИТЕ ГАРАНЦИИ КАКТО ПО ЧЛЕН 46, ПАРАГРАФ 2, БУКВА а), ТАКА И ПО ЧЛЕН 46, ПАРАГРАФ 3, БУКВА б) ОТ ОРЗД

10. За разлика от член 26, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО, в член 46 от ОРЗД са предвидени допълнителни подходящи гаранции като инструменти за предаване на данни между публични органи:
 - i) инструмент със задължителен характер и с изпълнителна сила, член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД; или
 - ii) разпоредби, които да се включват в административните договорености, член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД.

Тези инструменти и договорености може да са двустранни или многостранни.

11. В раздела, който следва, са предоставени някои общи препоръки, за да се гарантира, че инструментите със задължителен характер или административните договорености (наричани по-нататък „международни споразумения“) между публичните органи са в съответствие с ОРЗД.
12. Въпреки че в член 46 и в съображение 108 от ОРЗД не са предоставени конкретни указания за гаранциите, които трябва да бъдат включени в такива международни споразумения, като взе

¹² Вж. също съображение 108 от ОРЗД.

¹³ Вж. например определението за „орган от общественния сектор“ и „орган, управляван от публичното право“ в член 2, параграфи 1 и 2 от Директива 2003/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно повторната употреба на информацията в общественния сектор (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 90).

¹⁴ Вж. Насоки 3/2018 на ЕКЗД относно териториалния обхват на ОРЗД, стр. 23.

предвид член 44 от ОРЗД¹⁵ и най-новата съдебна практика на Съда на Европейския съюз¹⁶, с настоящите насоки, ЕКЗД разработи списък на минималните гаранции, които трябва да бъдат включени в международните споразумения между публични органи, попадащи в обхвата на член 46, параграф 2, буква а) или член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД. Тези мерки имат за цел да гарантират, че нивото на защита на физическите лица съгласно ОРЗД няма да бъде изложено на риск, когато личните им данни се прехвърлят извън ЕИП, и че субектите на данни се ползват с ниво на защита, което по същество е равностойно на гарантираното в Съюза по силата на ОРЗД¹⁷.

13. В съответствие с най-новата съдебна практика на Съда на Европейския съюз¹⁸ предаващият публичен орган в държава членка, при необходимост с помощта на получаващия публичен орган, е длъжен да прецени дали изискваното от правото на Съюза ниво на защита се спазва в третата държава, за да определи възможността за практическото прилагане на списъка с гаранции, включени в международното споразумение и да вземе предвид възможната намеса в спазването на тези гаранции, установена от законодателството на третата държава.
14. В тази връзка следва също да се отбележи, че за да се осигурят гаранциите, изброени в настоящите насоки, международните споразумения могат да надграждат върху вече съществуващи елементи в националното право на трета държава или във вътрешните правила/регулаторната рамка на международна организация.

2.1 Цел и обхват

15. В международните споразумения следва да е определен техният обхват, а техните цели да са изрично и конкретно посочени. Освен това в тях трябва ясно да се посочват засегнатите категории и видът обработване на личните данни, които се предават и обработват съгласно споразумението.

2.2 Определения

16. Международните споразумения следва да съдържат определения на основните понятия и права във връзка с личните данни в съответствие с ОРЗД, които са от значение за съответното споразумение. Например, такива споразумения следва да включват определения на следните важни понятия, ако те се споменават: „лични данни“, „обработване на лични данни“, „администратор на данни“, „обработващ лични данни“, „получател“ и „чувствителни данни“.

2.3 Принципи за защита на данните

17. Международните споразумения следва да съдържат конкретни формулировки, изискващи основните принципи за защита на данните да бъдат гарантирани от двете страни.

¹⁵ Член 44 от ОРЗД гласи: „Всички разпоредби на настоящата глава се прилагат, за да се направи необходимото ниво на защита на физическите лица, осигурено от настоящия регламент, да не се излага на риск.“

¹⁶ Решение на Съда от 16 юли 2020 г. по дело C-311/18, Data Protection Commissioner срещу Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“).

¹⁷ Решение на Съда от 16 юли 2020 г. по дело C-311/18, Data Protection Commissioner срещу Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“), точка 105.

¹⁸ Пак там.

2.3.1 Принцип на ограничение на целите

18. В международните споразумения следва да се посочат целите, за които трябва да бъдат предавани и обработвани личните данни, включително съвместимите цели за по-нататъшно обработване, както и да се гарантира, че данните няма да бъдат обработвани по-нататък за несъвместими цели. Съвместимите цели може да включват съхраняване за целите на архивирането в обществен интерес, както и обработване за научни или исторически изследвания или за статистически цели. Препоръчва се, за по-голяма яснота, в самото международно споразумение да бъдат изброени конкретните цели на обработването и предаването на данните.
19. За да се избегне всякакъв риск от „използване за други цели“, в такива споразумения следва също да е посочено, че предадените данни не могат да бъдат използвани за цели, различни от изрично упоменатите в споразумението, освен както е посочено в следващия параграф.
20. Ако и двете страни по международното споразумение искат да разрешат на получаващия публичен орган да използва предадените лични данни за друга съвместима цел, по-нататъшното използване от получаващия публичен орган следва да е разрешено единствено ако е съвместимо с първоначалното използване и предаващият публичен орган е предварително уведомен за това, като той може да се противопостави по конкретни причини.

2.3.2 Принцип за точност на данните и принцип за свеждане на данните до минимум

21. В международното споразумение трябва да е посочено, че предадените и обработваните по-нататък данни трябва да бъдат подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се предават и обработват по-нататък.
22. На практика този принцип за свеждане на данните до минимум е важен, за да се избегне предаването на лични данни, когато те са неподходящи или прекомерни.
23. Освен това, данните следва да са точни и актуални, като се имат предвид целите, за които те се обработват. Следователно в международното споразумение трябва да е предвидено, че предаващата страна ще гарантира, че личните данни, предадени съгласно споразумението, са точни и, когато е приложимо, актуални. Освен това в споразумението следва да е предвидено, че ако една от страните узнае, че са били предадени или се обработват неточни или остарели данни, тя трябва незабавно да уведоми другата страна. И накрая, със споразумението следва да се гарантира, че в случай на потвърждение на неточността на предаваните или обработваните данни, всяка страна, обработваща данните, трябва да предприеме всички разумни мерки за коригиране или изтриване на информацията.

2.3.3 Принцип на ограничение на съхранението

24. Страните трябва да гарантират, че международното споразумение съдържа клауза за съхраняване на данни. В тази клауза следва да се посочва по-специално, че личните данни не трябва да се съхраняват за неопределено време, а във форма, която да позволява идентифициране на субектите на данните единствено за периода, необходим за изпълнение на целите, за които са били предадени и впоследствие обработвани личните данни. Това може да включва съхраняване на данните за толкова дълъг период, колкото е необходим за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели, при условие че са въведени подходящи технически и организационни мерки

за защита на правата и свободите на субектите на данните, като допълнителни технически мерки (например мерки за сигурност, псевдонимизация) и ограничаване на достъпа. Когато в националното законодателство или във вътрешните правила/регулаторната рамка на международна организация не е определен максимален срок на съхранение, в текста на споразумението следва да бъде определен такъв.

2.3.4 Сигурност и поверителност на данните

25. Страните следва да се ангажират да гарантират сигурността и поверителността на извършваното от тях обработване и предаване на лични данни.

По-специално, страните трябва да се ангажират да въведат подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни срещу случаен или неправомерен достъп, унищожаване, загуба, промяна или неразрешено разкриване. Тези мерки могат да включват например криптиране, включително при движението на данните, псевдонимизация, маркиране на информацията като лични данни, предадени от ЕИП, ограничаване на достъпа до личните данни, осигуряване на сигурно съхранение на личните данни или прилагане на политики, предназначени да гарантират сигурното и поверително съхраняване на личните данни.

При определянето на степента на сигурност, следва да се вземат предвид рисковете, достиженията на техническия прогрес и свързаните разходи.

26. Освен това в международното споразумение може да се уточни, че ако една от страните узнае за нарушение на сигурността на личните данни, тя ще информира другата страна (другите страни) възможно най-скоро и ще използва разумни и подходящи средства за справяне с него и за свеждане до минимум на потенциалните неблагоприятни последици, включително чрез информиране на субекта на данните за нарушението, без ненужно забавяне, когато има вероятност то да доведе до висок риск за правата и свободите на физическото лице.

Препоръчително е в международното споразумение да бъдат определени графикът за уведомяване за нарушение на сигурността на личните данни, както и процедурите за информиране на субекта на данните.

2.4 Права на субектите на данни

27. Международното споразумение трябва да гарантира приложими и действителни права за субекта на данни, както е посочено в член 46, параграф 1 и в съображение 108 от ОРЗД.
28. В споразумението следва да бъдат изброени правата, с които разполагат субектите на данни, включително конкретните ангажименти, поети от страните за осигуряване на такива права. За да бъдат тези права действителни, в международното споразумение трябва да бъдат предвидени механизми, които гарантират тяхното практическо прилагане. Освен това всяко нарушение на правата на субекта на данни трябва да е обвързано с подходящо средство за защита.

2.4.1 Право на прозрачност

29. Страните трябва да гарантират, че международното споразумение съдържа ясни формулировки, описващи техните задълженията за прозрачност.

30. Такива задължения следва да включват, от една страна, обща информационна бележка, която съдържа най-малко информация за това как и защо публичните органи могат да обработват и предават лични данни, съответния инструмент, използван за предаването, субектите, на които могат да бъдат трансферирани тези данни, правата на физическите лица и приложимите ограничения, наличните механизми за правна защита, и данни за контакт при отнасяне на спор или подаване на иск.
31. Важно е обаче да се припомни, че в случай на предаващ публичен орган, публикуването на обща информационна бележка на уебсайта на съответния орган няма да е достатъчно. Предаващият публичен орган следва да предостави индивидуална информация на субектите на данни в съответствие с изискванията за уведомяване по членове 13 и 14 от ОРЗД¹⁹.

В международното споразумение може също да бъдат предвидени някои изключения от предоставянето на такава индивидуална информация. Тези изключения са ограничени и следва да бъдат в съответствие с предвидените случаи в член 14, параграф 5 от ОРЗД, например, когато субектът на данните вече разполага с информацията или когато предоставянето на такава информация се окаже невъзможно или изисква несъразмерно големи усилия.

32. Страните трябва да предоставят възможност на субектите на данни да получат международното споразумение при поискване, както и да публикуват споразумението или съответните разпоредби, предвиждащи подходящи гаранции на своя уебсайт.. Текстът на споразумението може да бъде редактиран до степента, необходима за защита на чувствителна или друга поверителна информация, преди споделяне на копие или осигуряване на публичен достъп до него. В случай, че се налага субекта на данните да разбере съдържанието на международното споразумение, страните трябва да предоставят резюме на текста.

2.4.2 Право на достъп, коригиране, изтриване, ограничаване на обработването и възражение

33. В международното споразумение следва да се гарантира правото на субекта на данните да получава информация за и достъп до всички обработвани лични данни, отнасящи се до него, правото на коригиране, изтриване и ограничаване на обработването и — когато е уместно — правото да възрази срещу обработването на данните на основания, свързани с неговата конкретна ситуация.
34. По отношение на правото на достъп, в международното споразумение следва да се уточни, че физическите лица имат право на потвърждение от страна на получаващия публичен орган дали се обработват отнасящи се до тях лични данни, и ако да — на достъп до тези данни; както и на конкретна информация относно обработването, включително целта, категориите лични данни, получателите, на които се разкриват данните, предвидения период на съхранение и възможностите за правна защита.
35. Освен това в споразумението следва да се уточни кога физическите лица могат да се позовават на тези права и да бъдат включени условията за упражняване на тези права от субектите на данни пред двете страни, както и как страните ще отговорят на такива искания. Например, по отношение на заличаването, в международното споразумение може да бъде посочено, че данните трябва да бъдат заличени, когато информацията е била обработена незаконосъобразно или вече не е необходима за целите на обработването. Освен това в споразумението следва да

¹⁹ Вж. Насоки на ЕКЗД относно прозрачността съгласно Регламент 2016/679, РД 260 ред.01, стр. 13 до 22.

е предвидено, че страните ще реагират разумно и своевременно на искания от субектите на данни. Възможно е също така да бъде посочено, че страните могат да предприемат подходящи стъпки, като например, налагане на разумни такси за покриване на административни разходи, когато исканията от субект на данни са очевидно неоснователни или прекомерни, по-специално поради своята повторяемост.

36. В международното споразумение следва също така да се определи, че след трансфера на лични данни предаващият публичен орган е задължен да предостави на субекта на данните информация относно действията, предприети по негово искане в съответствие с правата, предвидени в международното споразумение, и това да става без неоправдано забавяне, като за целта се определи подходящ срок (напр. един месец). Накрая, ако страните не предприемат действия по искането на субекта на данните, той следва да получи без забавяне, в рамките на определения за целта подходящ срок (напр. един месец от получаването на искането), информация за причините, поради които не са предприети действия, както и за възможността да подаде жалба и да потърси защита по съдебен ред.
37. В международното споразумение може също да бъдат предвидени изключения от тези права. Например, може да бъдат предвидени изключения от правото на достъп и заличаване, като предвидените в член 15, параграф 4 и член 17, параграф 3 от ОРЗД. По същия начин може да бъдат предвидени изключения от индивидуални права, когато личните данни се обработват за научни или исторически изследвания, за статистически цели или за целите на архивирането, доколкото съществува вероятност тези права да направят невъзможно или сериозно да затруднят постигането на конкретните цели, както и при условие че са въведени подходящи гаранции (например технически и организационни мерки, включително псевдонимизация). И накрая, в споразумението може да бъде предвидена възможност за страните на отказ от действие при очевидно неоснователно или прекомерно искане.

2.4.3 Автоматизирано вземане на индивидуални решения

38. Ако е уместно за въпросното споразумение, международните споразумения следва като общ принцип да съдържат клауза, в която се посочва, че получаващият публичен орган няма да взема решение, основаващо се единствено на автоматизирано вземане на индивидуални решения, включващо профилиране, което поражда правни последствия за съответния субект на данни или го засяга по подобен начин. Когато целта на предаването включва възможността получаващият публичен орган да взема решения въз основа единствено на автоматизирано обработване по смисъла на член 22 от ОРЗД, това следва да се извършва само при определени условия, посочени в международното споразумение, като например необходимостта да се получи изричното съгласие на субекта на данни. Ако решението не отговаря на такива условия, субектът на данни следва да има право да не бъде обект на това решение. Когато позволява автоматизирано вземане на индивидуални решения, международното споразумение във всеки случай следва да предвижда необходимите гаранции, включително правото на получаване на информация за конкретните причини в основата на решението и съответната логика, на коригиране на неточна или непълна информация, и на оспорване на решението, и получаване на човешка намеса.

2.4.4 Право на правна защита

39. Гарантираните права на субекта на данни трябва да са приложими и действителни. Следователно субектите на данни трябва да имат достъп до правна защита. В раздели 2.7 и 3 по-долу са посочени различни примери за начини за предлагане на механизми за правна защита.

2.4.5 Ограничения на правата на субектите на данни

40. В международното споразумение може също да бъдат предвидени ограничения на правата на субектите на данни. Тези ограничения следва да бъдат в съответствие с ограниченията, предвидени в член 23 от ОРЗД. Подобно ограничение трябва да представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество с оглед защитата на важни цели от обществен интерес в съответствие с изброените в член 23, параграф 1 от ОРЗД, включително правата и свободата на другите, националната сигурност, отбраната или предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления. Ограничението трябва да е предвидено от закон или — когато става дума за международни организации — от приложимите вътрешни правила/регулаторната рамка и следва да действа само докато продължава да съществува причината за него.

2.5 Ограничения за последващо предаване и обмен на данни (включително разкриване и достъп на правителството)

41. По правило в международното споразумение следва да бъде изрично изключено последващото предаване на данни от получаващия публичен орган или получаващата международна организация на получатели, които не са обвързани със споразумението. В зависимост от предмета и конкретните обстоятелства страните могат да преценят, че е необходимо да разрешат последващо предаване на данни. В този случай, при условие че се спазва принципът на ограничение на целите²⁰, в международното споразумение следва да е предвидено, че такива последващи предавания могат да се извършват единствено, ако предаващият публичен орган е дал своето предварително и изрично разрешение и получаващите трети страни се ангажират да спазват същите принципи и гаранции за защита на данните, каквито са включени в споразумението. Това означава включването на ангажимент за предоставяне на същите права и мерки за защита на данните на физическите лица, каквито са предвидени в международното споразумение, за да се гарантира, че нивото на защита няма да бъде намалено при последващо предаване на данните.
42. По правило при обмен на лични данни в рамките на една и съща държава следва да се прилагат същите гаранции както при последващото предаване на данни, т.е. международното споразумение следва да изключва последващ обмен и като цяло изключения трябва да са позволени единствено, ако предаващият публичен орган е дал своето предварително и изрично разрешение и получаващите трети страни се ангажират да спазват същите принципи и гаранции за защита на данните, каквито са включени в международното споразумение.
43. Препоръчва се, преди да поиска изричното разрешение на предаващия публичен орган, получаващият орган или международна организация да предостави достатъчно информация за вида лични данни, които възнамерява да предаде/обмени, за причините и целите, за които смята, че е необходимо да се предадат/обменят личните данни, както и — в случай на последващо предаване на данни — за държавите или международните организации, на които

²⁰ Вж. раздел 2.3.1 по-горе.

възнамерява да предаде лични данни, с оглед изготвяне на оценка на законодателството на третата държава или — в случай на международни организации — на приложимите вътрешни правила/регулаторна рамка.

44. В случаите, когато е необходимо да се разреши обмен на лични данни с трета страна в държавата на получаващия публичен орган или с друга международна организация, обменът може да бъде разрешен при специфични обстоятелства или с предварително и изрично разрешение на предаващия публичен орган, или при поемане на задължителен ангажимент от получаващата трета страна да спазва принципите и гаранциите, включени в международното споразумение.
45. Освен това в международното споразумение може да бъдат посочени изключителни обстоятелства, при които да се осъществи последващ обмен без предварително разрешение или без горепосочените ангажименти в съответствие с дерогациите, изброени в член 49 от ОРЗД, например, когато този конкретен обмен би бил необходим, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на други лица, или е необходим за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. Такива изключителни обстоятелства биха могли да възникнат и ако последващият обмен се изисква съгласно законодателството на получаващата страна като необходим за пряко свързани разследвания/съдебни производства.
46. В случаите, споменати в горния параграф, в международното споразумение следва ясно да бъдат посочени конкретните и изключителни обстоятелства, при които е позволен такъв обмен на данни. Получаващият публичен орган или получаващата международна организация следва също да бъде задължен(а) да уведомява предаващия публичен орган преди обмена и да включва информация за обменените данни, получаващата трета страна и правното основание за обмена. На свой ред предаващият публичен орган трябва да съхранява запис на такива уведомления от получаващия публичен орган или получаващата международна организация и да предоставя на своя надзорен орган тази информация при поискване. Когато уведомяването преди обмена би засегнало задълженията за поверителност, предвидени от закона, например, за да се запази поверителността на разследването, конкретната информация следва да бъде предоставена възможно най-скоро след обмена. В такъв случай на предаващия орган периодично трябва да се предоставя обща информация за вида на получените искания за определен период от време, включително информация за категориите изискани данни, запитващия орган и правното основание за разкриване.
47. Във всички горепосочени сценарии с международното споразумение следва да се позволява разкриването пред други публични органи в третата държава на получаващия публичен орган само на лични данни, които не надхвърлят необходимото и пропорционалното в едно демократично общество с цел да се защитят важни цели от обществен интерес в съответствие с изброените в член 23, параграф 1 от ОРЗД и в съответствие с практиката на Съда. За да оцени възможността за достъп на публичните органи на трети държави за целите на наблюдението, предаващият публичен орган следва да вземе предвид елементите, заложили в четирите европейски основни гаранции²¹. Един от тези елементи е наличието на ефективни правни средства за защита за субектите на данни в третата държава на получаващия публичен орган, ако публичните органи получат достъп до личните им данни²². В случай на предаване на данни на международни организации, всеки такъв достъп трябва да бъде в съответствие с

²¹ Вж. Препоръки 02/2020 на ЕКЗД относно европейските основни гаранции при прилагане на мерки за наблюдение.

²² Вж. Препоръки 02/2020 на ЕКЗД, Гаранция Г, стр. 14 и следващи.

международното право и без да се засягат, по-специално, привилегиите и имунитетите на международната организация.

48. В зависимост от конкретния случай може да е полезно да се изиска включването на приложение в международното споразумение, в което са изброени законите, уреждащи последващия обмен с други публични органи, включително за целите на наблюдението в получаващата държава. Предаващата страна следва да бъде уведомявана за всички промени в това приложение в рамките на определен период от време.

2.6 Чувствителни данни

49. Ако в международно споразумение е предвидено предаване на чувствителни лични данни по смисъла на член 9, параграф 1 от ОРЗД, следва да бъдат включени допълнителни гаранции, които да бъдат насочени към специфичните рискове и да се приложат от получаващия публичен орган или получаващата международна организация. Те може да включват ограничения, например ограничения на достъпа, ограничения на целите, за които да бъде обработвана информацията, ограничения на последващото предаване на данни и т.н., или специфични предпазни мерки, например допълнителни мерки за сигурност, съгласно които се изисква специализирано обучение за персонала, който има достъп до информацията.

2.7 Механизми за правна защита

50. За да се гарантират приложими и действителни права на субектите на данни, в международното споразумение трябва да бъде предвидена система, която позволява на субектите на данни да продължат да се възползват от механизмите за правна защита, след като данните им са предадени в държава или на международна организация извън ЕИП. Тези механизми за правна защита трябва да осигурят начини и възможности на физическите лица, чиито лични данни са били прехвърлени от ЕИП и засегнати от неспазване на разпоредбите на избрания инструмент, да подават жалби относно нарушението, както и възможност за решаване на тези техни жалби. По-специално, на субекта на данните трябва да се осигури ефективен начин за подаване на жалби до публичните органи, които са страни по международното споразумение, и (или пряко, или след обръщане към съответната страна) до независим механизъм за надзор. Освен това по принцип следва да е налична защита по съдебен ред.
51. Първо, получаващият публичен орган трябва да поеме ангажимент за въвеждане на механизъм за ефективно и своевременно разглеждане, и разрешаване на жалби от субекти на данни относно спазването на договорените гаранции за защита на данните. Освен това на субектите на данни следва да се предостави възможност да получат ефективна административна защита пред независим надзорен орган, включително — когато е налице — независим орган за защита на данните²³.
52. Второ, споразумението следва да позволява защита по съдебен ред, включително обезщетение за вреди — както материални, така и нематериални — в резултат на незаконосъобразно обработване на личните данни. Ако не е възможно да се осигури ефективна защита по съдебен ред, например, поради ограничения в националното законодателство или специфичния статут на получаващия публичен орган, например международни организации, в международното споразумение трябва да бъдат предвидени алтернативни мерки за защита. Тези мерки трябва

²³ Вж. също раздел 2.8 относно механизма за надзор.

да предлагат на субекта на данни гаранции, които по същество са равностойни на изискваните от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата на ЕС)²⁴.

53. В такъв случай с международното споразумение може да бъде създадена структура, която дава възможност на субекта на данните да упражнява правата си извън съдилищата, например, чрез квазисъдебни, обвързващи механизми, като арбитраж, или чрез алтернативни механизми за разрешаване на спорове, като медиация, които да гарантират независим преглед и да са обвързващи за получаващия публичен орган²⁵. Освен това публичният орган, който предава личните данни, следва да носи отговорност за изплащане на обезщетение при потвърдени от независимия преглед вреди в резултат на незаконосъобразно обработване на личните данни.

По изключение чрез споразумението могат да бъдат въведени други, също толкова независими и ефективни механизми за правна защита, например механизмите за правна защита, прилагани от международни организации.

54. За всички гореспоменати механизми за правна защита международното споразумение следва да съдържа задължение страните да се информират взаимно за резултата от производството, по-специално, ако жалба на дадено лице бъде отхвърлена или не бъде разрешена.
55. Механизмът за правна защита трябва да бъде съчетан с възможността предаващият публичен орган да преустанови или да прекрати предаването на лични данни съгласно международното споразумение, когато страните не успеят да разрешат даден спор по взаимно съгласие, докато не сметне, че въпросът е разрешен задоволително от получаващия публичен орган. Ако бъде извършено такова преустановяване или прекратяване, то трябва да бъде придружено от ангажимент на получаващия публичен орган да върне или заличи личните данни. Предаващият орган трябва да уведоми компетентния национален надзорен орган за преустановяването или прекратяването.

²⁴ Решение на Съда от 16 юли 2020 г. по дело C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“), точки 96, 186 и следващи.

²⁵ Решение на Съда от 6 октомври 2015 г. по дело C-362/14, Maximillian Schrems срещу Data Protection Commissioner („Schrems“), точки 41 и 95; Решение на Съда от 16 юли 2020 г. по дело C-311/18, Data Protection Commissioner срещу Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“), точки 186, 187, 189, 195 и следващи.

2.8 Механизми за надзор

56. За да се гарантира, че всички задължения, създадени съгласно международното споразумение, се изпълняват, в него трябва да е предвиден независим надзор, за да се следи правилното прилагане на споразумението, както и намеса в правата, предвидени в споразумението.
57. Първо, в споразумението следва да е осигурен вътрешен надзор, гарантиращ спазване на споразумението. Всяка страна трябва да извършва периодични вътрешни проверки на въведените процедури и на ефективното прилагане на предвидените гаранции. При периодичните вътрешни проверки трябва също така да се проверяват всички промени в законодателството, които биха попречили на страната (страните) да спазва(т) принципите за защита на данните и гаранциите, включени в международното споразумение. Освен това може да се предвиди възможността дадена страна по споразумението да поиска от друга страна по споразумението да извърши такъв преглед. Международното споразумение трябва да съдържа изискване страните да отговарят на запитвания от другата държава относно ефективното прилагане на заложените гаранции. Всяка страна, която извършва преглед, следва да съобщи резултатите от проверките на другата страна (другите страни) по споразумението. В идеалния случай такива съобщения трябва да бъдат изпращани и до органа за независим надзор, предвиден в споразумението.
58. Освен това в международното споразумение трябва да е включено задължението дадена страна да информира другата страна незабавно, ако по някаква причина не е в състояние ефективно да прилага предвидените гаранции. В този случай трябва да е предоставена възможност предаващият публичен орган да преустанови или да прекрати предаването на лични данни на получаващия публичен орган, докато получаващият орган не информира предаващия, че отново е в състояние да действа в съответствие с гаранциите. Предаващият орган трябва да уведоми компетентния национален надзорен орган за промяната на ситуацията, както и за преустановяването на предаването на данни или за прекратяването на споразумението.
59. На второ място, в споразумението трябва да е предвиден независим надзор, за да се гарантира, че страните се съобразяват с предвидените в споразумението разпоредби. Това произлиза пряко от Хартата на ЕС²⁶ и от Европейската конвенция за защита на правата на човека (ЕКПЧ)²⁷ в съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) и от условията, установени в първичното законодателство²⁸, както и от съответната съдебна практика.

²⁶ Членове 7, 8 и 47 от Хартата на ЕС.

²⁷ Член 8 от Европейската конвенция за правата на човека.

²⁸ Член 6 от Договора от Лисабон

„1. Съюзът зачита правата, свободите и принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., адаптирана на 12 декември 2007 г. в Страсбург, която има същата юридическа сила като Договорите.

Разпоредбите на Хартата не разширяват по никакъв начин определените в Договорите области на компетентност на Съюза.

Правата, свободите и принципите, съдържащи се в Хартата, се тълкуват съгласно общите разпоредби на дял VII на Хартата, уреждащи нейното тълкуване и прилагане, и като надлежно се вземат предвид разясненията в Хартата, които посочват източниците на тези разпоредби.

2. Съюзът се присъединява към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Това присъединяване не променя областите на компетентност на Съюза, така както са определени в Договорите.

60. От 2015 г.²⁹ насам Съдът на Европейския съюз подчертава необходимостта от независим механизъм за защита и надзор³⁰. По същия начин ЕСПЧ често подчертава в своите решения, че всяка намеса в правото на зачитане на личния живот, заложено в член 8 от ЕКПЧ, трябва да бъде обект на система за ефективен, независим и безпристрастен надзор³¹.
61. Споразумението може, например, да се позовава на извършването на надзор от компетентен надзорен орган, ако в държавата на публичния орган, който получава личните данни от ЕИП, има такъв, дори ако в ОРЗД не е посочено, че компетентният надзорен орган трябва да бъде външният надзорен орган. Освен това споразумението може да включва доброволния ангажимент на получаващата страна да сътрудничи на надзорните органи в ЕИП.
62. Когато липсва надзорен орган, който да отговаря конкретно за надзора на законодателството за защита на данните в третата държава или в международната организация, необходимостта от механизъм за независим, ефективен и безпристрастен надзор трябва да бъде удовлетворена с други средства. Видът на механизма за независим надзор може да зависи от конкретния случай.
63. В споразумението може, например, да бъдат посочени съществуващи надзорни органи в третата държава, различни от надзорния орган в областта на защитата на данните. Освен това, ако не може да бъде осигурен външен независим надзор от структурна или институционална гледна точка, например, поради привилегиите и имунитета на някои международни организации, надзорът може да бъде гарантиран чрез функционално автономни механизми. Това трябва да бъде орган, който, макар и да не е външен, изпълнява функциите си независимо, т.е. без инструкции, разполага с достатъчно човешки, технически и финансови ресурси и т.н. Решенията на надзорния орган трябва да са задължителни за получаващата страна.

2.9 Клауза за прекратяване

64. В международното споразумение следва да бъде предвидено всички лични данни, предадени от ЕИП съгласно него преди ефективното му прекратяване, да продължат да бъдат обработвани в съответствие с неговите разпоредби.

3. Основните права, както са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и както произтичат от общите конституционни традиции на държавите членки, са част от правото на Съюза в качеството им на общи принципи.

²⁹ Решение на Съда от 6 октомври 2015 г. по дело C-362/14, Maximilian Schrems срещу Data Protection Commissioner („Schrems“), точки 41 и 95.

³⁰ Съд на Европейския съюз, 27 юли 2017 г., Становище 1/15 относно предвиденото споразумение между Европейския съюз и Канада относно предаването и обработката на резервационни данни на пътниците, 26 юли 2017 г., точки 228 и следващи; Съд на Европейския съюз, 30 април 2019 г., Становище 1/17 относно Всеобхватното икономическо и търговско споразумение между Канада и Европейския съюз, точки 190 и следващи.

³¹ ЕСПЧ, 6 септември 1978 г., Klass срещу Германия, точки 55 и 56. Изискването, произтичащо от ЕСПЧ, се прилага и за всяка намеса по отношение на членове 7 и 8 от Хартата на ЕС, тъй като съгласно член 52, параграф 3 от Хартата на ЕС значението и обхватът на тези основни права са същите като определените в член 8 от ЕКПЧ.

3 СПЕЦИФИЧНА ИНФОРМАЦИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛЕН 46 ОТ ОРЗД

3.1 Специфична информация относно инструментите със задължителен характер и с изпълнителна сила — член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД

65. Член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД позволява на публичните органи от ЕИП да основават предаването на данни към публични органи в трета държава или към международна организация на инструменти, сключени между тях, без да са получили предварително разрешение от надзорен орган. Такива инструменти трябва да са със задължителен характер и да имат изпълнителна сила. Следователно, съгласно тази разпоредба могат да се използват международни договори, публичноправни договори или пряко приложими административни споразумения.
66. Всеки инструмент със задължителен характер и с изпълнителна сила следва да обхваща основния набор от принципи за защита на данните и права на субекта на данните, както се изисква от ОРЗД.
67. Страните са длъжни да се ангажират с въвеждането на достатъчни гаранции за защита на данните, за да предават данни. В резултат на това в споразумението следва също така да бъде определен начинът, по който получаващият публичен орган ще прилага набора от основни принципи за защита на данните и права на субекта на данните по отношение на всички предадени лични данни, за да се гарантира, че нивото на защита на физическите лица съгласно ОРЗД няма да бъде изложено на риск.
68. Ако няма възможност в инструментите със задължителен характер и с изпълнителна сила да се осигури ефективна защита по съдебен ред, поради което трябва да се договори алтернативен механизъм за защита, публичните органи от ЕИП следва да се консултират с компетентния надзорен орган, преди да използват тези инструменти.
69. Дори формата на инструмента да не е решаваща, стига той да е със задължителен характер и с изпълнителна сила, ЕКЗД смята, че най-добрият вариант би бил в инструмента директно да бъдат включени подробни клаузи за защита на данните. Ако обаче това решение не е осъществимо поради специфичните обстоятелства, ЕКЗД настоятелно препоръчва директно в текста на инструмента да бъде включена поне обща клауза, в която да са изложени принципите за защита на данните, а по-подробните разпоредби и гаранции да се включат в приложение към инструмента.

3.2 Специфична информация относно административните договорености — член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД.

70. В член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД са предвидени и алтернативни инструменти под формата на административни договорености, например Меморандум за разбирателство, които осигуряват защита чрез поетите от двете страни ангажименти, за да влязат в сила общите им договорености.
71. В това отношение в член 46, параграф 1 и съображение 108 от ОРЗД е уточнено, че тези договорености трябва да осигуряват приложими права на субектите на данни и ефективни средства за правна защита. Когато в административни договорености, които нямат задължителен характер, са предвидени гаранции, трябва да се получи разрешение от компетентния надзорен орган.
72. Следва внимателно да се прецени дали да се използват административни договорености без задължителен характер или не, за да се осигурят гаранции в публичния сектор, като се вземат

предвид целта на обработването и естеството на съответните данни. Ако в националното законодателство на третата държава или във вътрешните правила/регулаторната рамка на международната организация не са предвидени права за защита на данните и средства за правна защита за физически лица от ЕИП, следва да се предпочете сключване на споразумение със задължителен характер. Независимо от вида на възприетия инструмент, въведените мерки трябва да бъдат ефективни, за да се гарантира правилното прилагане, изпълнение и надзор.

73. В административните договорености трябва да се предприемат специфични стъпки за осигуряване на действителни индивидуални права, средства за правна защита и надзор. По-специално, за да се осигурят действителни и приложими права, инструментът без задължителен характер следва да съдържа уверения от публичния орган, който получава личните данни от ЕИП, че индивидуалните права са напълно предоставени от националното му законодателство и могат да се упражняват от физически лица от ЕИП при същите условия, както и от граждани и жители на съответната трета държава. Същото е приложимо, ако административната и съдебната защита е достъпна за физически лица от ЕИП съгласно националната правна рамка на получаващия публичен орган. По същия начин международните организации следва да предоставят уверения относно индивидуалните права, предвидени в техните вътрешни правила, както и относно наличните механизми за правна защита.
74. Ако случаят не е такъв, индивидуалните права следва да бъдат гарантирани чрез конкретни ангажименти на страните, съчетани с процедурни механизми, за да се гарантира тяхната ефективност и да се осигури възможността за получаване на обезщетение от физическото лице. Тези конкретни ангажименти и процедурни механизми трябва да позволят практическото спазване на ниво на защита, което по същество е равностойно на гарантираното в Съюза съгласно ОРЗД. Такива процедурни механизми могат, например, да включват ангажименти на страните да се уведомяват взаимно за искания от физически лица от ЕИП и да уреждат своевременно спорове или искиове.
75. Освен това, в случай че подобни спорове или искиове не могат да бъдат разрешени по взаимно съгласие между самите страни, на физическото лице трябва да бъде осигурена независима и ефективна правна защита чрез алтернативни механизми, например чрез възможност физическото лице да прибегне до алтернативен механизъм за разрешаване на спорове като арбитраж или медиация. Подобен механизъм за разрешаване на спорове трябва да има задължителен характер³².
76. В зависимост от конкретния случай в административното споразумение следва да бъде предвидена комбинация от всички или някои от горепосочените мерки, за да се осигури ефективно средство за правна защита. Може да са приемливи и други мерки, които не са включени в настоящите насоки, стига те да предвиждат независима и ефективна правна защита.
77. Всяка административна договореност, разработена в съответствие с член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД, ще бъде проверена от компетентния надзорен орган за всеки отделен случай и — ако е приложимо — се прилага съответната процедура на ЕКЗД. Компетентният надзорен орган ще извърши своята проверка въз основа на общите препоръки, посочени в настоящите насоки, но може да поиска и повече гаранции в зависимост от конкретния случай.

³² Решение на Съда от 16 юли 2020 г. по дело C-311/18, Data Protection Commissioner срещу Facebook Ireland и Maximillian Schrems („Schrems II“), точки 189, 196 и следващи.

4 ПРОЦЕДУРНИ ВЪПРОСИ

78. Административните договорености, установени съгласно член 46, параграф 3, буква б) от ОРЗД, ще бъдат проверявани за всеки отделен случай поради заложените изискванията за издаване на разрешение от компетентния надзорен орган, който съгласно член 46, параграф 4 от ОРЗД прилага механизма за съгласуваност по член 64, параграф 2 от ОРЗД. ЕКЗД също препоръчва да се потърси съвет от компетентния надзорен орган при включване на алтернативни механизми за правна защита в инструменти със задължителен характер и с изпълнителна сила по член 46, параграф 2, буква а) от ОРЗД. ЕКЗД настоятелно препоръчва да се проведат консултации с компетентния надзорен орган на ранен етап.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)